

Sygn. akt II CSK 76/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa S.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą
Zakład "K."

przeciwko "E." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

o zapłatę kwoty 89.641,96 zł,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 września 2005 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 16 marca 2005 r. utrzymał, wydany przez ten Sąd, nakaz zapłaty z dnia 28 września 2004 r., w którym zobowiązano stronę pozwaną „E.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do zapłaty na rzecz powoda S.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład „K.”, kwoty 89.641,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności. Orzekający w tej sprawie, na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną, Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 13 września 2005 r., oddalił apelację i orzekł o kosztach postępowania. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniosła strona pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać między innymi wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy i jego uzasadnienie. Biorąc pod uwagę, że Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymieniona w powołanym przepisie a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania jej przez Sąd Najwyższy.

W skardze kasacyjnej złożonej przez stronę pozwaną znajduje się wyodrębniona część zatytułowana „wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie”. Uzasadnienie wniosku jest kilkustronicowe. Formalnie rzecz ujmując skarga kasacyjna spełnia więc wymóg przewidziany w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. W samym wniosku, a także w jego uzasadnieniu, nie ma jednak wskazania okoliczności, które zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. miałyby decydować o potrzebie rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. Uzasadnienie sprowadza się

do szczegółowego przedstawienia okoliczności faktycznych rozpoznawanej sprawy i zawiera polemikę skarżącego z ustaleniami orzekających w sprawie Sądów. Miejscami jest ono w istocie uzasadnieniem podstaw skargi kasacyjnej. W jednym tylko miejscu skarżący stwierdził, że występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, które powinien rozstrzygnąć Sąd Najwyższy. Tym zagadnieniem ma być ocena czy współdziałal powoda w poświadczeniu nieprawdy oraz porozumienia pisemne i ustne stron, którym zaprzeczyła strona pozwana, mogą być podstawą do żądania odsetek przewidzianych w art. 481 k.c. Tak sformułowany problem nie jest w ogóle zagadnieniem prawnym, którym może zajmować się Sąd Najwyższy. Skarżący w istocie kwestionuje bowiem ustalenia faktów i ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Apelacyjny, co zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., nie może być podstawą skargi kasacyjnej.

Skarga kasacyjna strony pozwanej nie spełnia więc wymogu, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Nawet bowiem, gdy skarga kasacyjna zawiera wyodrębnioną część, w której skarżący formułuje wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania przez Sąd Najwyższy i uzasadnia go, nie jest to równoznaczne z przesądzeniem, że został spełniony wymóg przewidziany w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. O tym, czy skarga kasacyjna zawiera niezbędny dla niej element, o którym mowa we wspomnianym przepisie, decyduje nie tyle użycie w niej określeń nawiązujących do ustawowo sformułowanych wymogów skargi kasacyjnej, lecz merytoryczna ocena argumentów przytoczonych w skardze, które powinny w sposób wyraźny i przekonujący świadczyć o tym, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., uzasadniających rozpoznanie jej przez Sąd Najwyższy.

Biorąc pod uwagę, że skarga kasacyjna strony pozwanej nie spełnia wymogu określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., a zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy w takiej sytuacji odrzuca skargę, orzeczono jak w sentencji postanowienia.